

Fribourg & Treyer

F&T-WaterlooNo2Fribourg & Treyers tobaker har glädjande nog åter börjat importeras till Sverige av Brobergs i Göteborg. Som Du förstår av en annan artikel i detta nummer är det dock inte Fribourg & Treyer som numera står för blandningen. De tillverkas inte ens i England längre utan i Danmark och Tyskland, men man har givetvis försökt efterlikna de gamla blandningarna.

Jag rökte ganska mycket av Fribourg & Treyers tobaker på 70-talet och skrev då ner mina omdömen. Jag har nu (år 2000) provat samtliga sorter i den nya versionen och tänkte att det kunde vara roligt att göra en jämförelse. I nedanstående sammanställning hittar Du därför mina omdömen från 70-talet samt vad jag tycker i dag. När Du läser detta; tänk då på att det inte bara är tobakerna som förändrats de senaste 25 åren, min smak har förvisso också genomgått förändringar. Så även om tobakerna varit identiska då och nu, hade sannolikt omdömena varierat en del. Jag vill också påpeka att jag skrev de nya omdömena innan jag tittade vad jag skrivit tidigare. Jag har alltså inte haft de gamla bedömningarna som utgångspunkt.

Wingate Mixture

Mitt omdöme från 1976: Innehåller Virginia, Havanna, Latakia, Perique och Cavendish.

De enda kryddtobaker jag kunnat uppfatta är Latakia och Havanna. Inslaget av Havanna är säkerligen mycket litet men ger den behagligt mjuka, lite torra karaktär som brukar märkas så väl i de blandningar där denna ingår. Perique och Cavendish ingår säkerligen i mycket små mängder. Den sötma Cavendish brukar ge märks inte alls.

Resultatet har blivit en mjuk, behaglig blandning av medium styrka. Jag blev först lite besviken eftersom jag hade väntat mig mer av "smakcocktail". Dock en förnämlig mixture som jag säkert kommer att återvända till.

Omdöme i dag: Denna mixture är något udda till sin karaktär. Den innehåller Latakia och en del annan orientalisk tobak som ger en behaglig torr arom, men samtidigt har den ett utpräglat sött inslag. Detta verkar lite motsägelsefullt och jag uppfattar den olika från stund till stund – tidvis tycks de orientaliska kryddtobakerna dominera, tidvis sötman. Styrkan är medium och fylligheten god.

Waterloo No 2

Omdöme från 1977: Denna mixture har Fribourg & Treyer tillverkat i mer än 100 år, alltså en riktig veteran.

Tillsatsen av Latakia är måttlig och den har en något sötaktig smak. Styrkan är mild till medium. Den liknar flera andra traditionella engelska mixtures av hög klass.

Omdöme i dag: Detta är en genuin "klassisk engelsk mixture", det vill säga den består av en Virginiabas och den huvudsakliga kryddtobaken är Latakia. Efter vad jag kan förstå har man använt syrisk Latakia. Tobaken har en viss sötma som möjligen kan bero på en mindre tillsats av Cavendish.

Inget fyrverkeri av olika smaknyanser men en utmärkt Latakia-mixture av medium styrka och med god fyllighet.

Vanners Mixture

Omdöme från 1978: En helt okryddad mixture av medium styrka och med god fyllighet. Kanske litet intetsägande men en bra tobak för "all-round" bruk.

Omdöme i dag: Mina lexikon ger olika upplysningar om vad en "Vanner" egentligen är för en person – det ena påstår att det är en guldvaskeare medan det andra hävdar att det är en lastbilschaufför. Nåväl, båda yrkeskategorierna kan kanske förväntas föredra kraftiga, mustiga saker att röka. På den beskrivningen passar dock Vanners mixture dåligt in. Det är en helt okryddad mixture, alltså en ren Virginia-blandning, men en njutbar sådan. Den har god fyllighet, lagom sötma och är av medium styrka. En tobak som man kan röka med behållning alla tider på dagen.

34th Mixture

Omdöme från 1978: No 34 gör verkligen skäl för beteckningen grovskuren. Den är blandad av Virginia, Latakia och Cavendish. Latakiainslaget är måttligt.

En fyllig och kraftig tobak som dessutom är ganska söt. För mig är den i kraftigaste laget att röka i en vanlig pipa men är utmärkt i en calebash eller långpipa.

Omdöme i dag: En mycket grovskuren tobak som brinner lugnt och fint och ger en både sval och mättande rök. Den är kryddad med Latakia men inte i sådan mängd att denna dränker smaken av övriga tobaker, där en del annan orientalisk tobak ingår. Ger ett både harmoniskt och spännande intryck. Styrkan är i övre delen av medium. En utmärkt tobak att njuta på kvällskvisten, men använd en ganska stor pipa annars kommer den inte till sin rätt.

Golden Mixture

Omdöme från 1980: Förefaller vara en ren Virginia-blandning. Den är av medium styrka, fyllig och har lagom sötma. En trevlig bekantskap men saknar särart.

Omdöme i dag: En ren Virginia med relativt lite sötma. Styrka och fyllighet är mild – medium. Är i mitt tycke för mild för kvällsbruk men passar utmärkt under övriga tider på dagen. Får i likhet med många andra milda Virginias rökas med viss försiktighet, annars kan den lätt bli lite "stickig". En mycket rensmakande tobak.

Evans Blend

Omdöme från 1988: En säregen tobak då det gäller kryddningen. Jag kan inte härleda vad det är för kryddtobak som dominerar, möjligen kan det vara någon typ av Black Cavendish. En god mixture av medium styrka med, som sagt, en särpräglad kryddning.

Omdöme i dag: Har en lite torr smak som ger associationer åt cigarrhållet. Den är alltså inget för "gottegrisarna", dvs. de som vill ha sötsaker, men personligen uppskattar jag den torra smaken.

Den är medium både då det gäller styrka och fyllighet, brinner lätt och jämnt men är ganska odryg.

Special Brown Flake

Omdöme från 1976: En mycket egenartad tobak, det märker man så fort man stoppat pipan och skall tända den. Den verkar nämligen helt obenägen att vilja brinna. Det tog mig 4 tändstickor att få fyr på det första stoppet och det tror jag är personligt rekord. När jag efter avslutat arbete lutade mig tillbaka i fåtöljen för att njuta frukten av min ansträngning, undrade jag under de första 5 minuterna om det verkligen hade varit

vårt besväret. Jag tyckte det smakade lite menlöst. Men jag ändrade snart uppfattning. När jag kommit en bit ner i stoppet började tobaken verkligen komma till sin rätt och jag förstod, att jag säkerligen skulle göra mig besväret att sätta eld på den fler gånger.

Den brinner mycket, mycket långsamt och ger en svalare rök än jag stött på hos någon annan tobak. Samtidigt har den en utomordentlig fyllighet och en söt underton. Den bör rökas i en stor kraftig pipa och då varar ett stopp minst en och en halv timma.

Omdöme i dag: Denna tobak är lätt att gnugga mellan handflatorna och får då en jämn fin konsistens. En tobak med full styrka och en gedigen fyllighet. Den har en mycket kraftfull och tung sötma, vilken för min smak är lite i mesta laget. För den som gillar riktigt söt tobak bör den vara en mycket njutbar kvällstobak, men den bör rökas långsamt och med eftertanke för att komma till sin rätt.

Cut Virginia Plug

Omdöme från 1976: En ren Virginiatobak med lite mindre sötma och en torrare smak än som är vanlig hos denna typ av tobak. Dessa egenskaper tycker jag är en fördel.

Omdöme i dag: En flake av medium styrka och med god fyllighet. Den är mycket söt, vilket märks mer och mer ju längre ner i stoppet man kommer. Har förmodligen en rejäl tillsats av Cavendish.

Vintage

Omdöme från 1978: En ren Virginiatobak som är lite mitt emellan då det gäller styrka och sötma. En förnämlig tobak men svår att skilja från åtskilliga andra av samma typ.

Omdöme i dag: Styrkan är medium och fylligheten god. Den har en något kryddad smak och är inte överdrivet söt. En trevlig bekantskap som passar mig vid alla tider på dagen.

Cut Blended Plug

Omdöme från 1978: En mjuk, behaglig flake av medium styrka. Den är förmodligen lätt smaksatt och har fått en förnämlig arom som inte på något sätt förtränger den riktiga tobakssmaken.

Omdöme i dag: Denna flake är lätt smaksatt, vilket dock inte förtränger smaken av de rena tobakerna. Det förhärskande smakintrycket är Virginia men förmodligen ingår även en del Perique. En tobak av medium styrka med en god fyllighet och en sötma, som dock inte är överdriven.

Negrohead

Omdöme från 1977 och 1979: Denna tobak är jag kluven till. 1977 köpte jag en burk och fick en löst pressad Curly Cut som blev en favorit genom sin mjuka fyllighet. Då jag ett par år senare köpte en burk hade den totalt ändrat karaktär. Det var inte längre en Curly Cut utan en Flake och färgen var betydligt mörkare. Jag tycker man har förvandlat en utsökt tobak till en ganska medioker flake. Vad hittar man i burken nästa gång?

Omdöme i dag: Av namnet förväntar man sig att detta ska vara en Curly Cut. Eftersom denna typ av tobak är så ovanlig numera, blir man därför lite besviken när man finner en helt vanlig Ready rubbed.

En mild tobak med ringa fyllighet. Har en lite kryddad smak. Som så många andra milda tobaker måste den rökas med viss försiktighet annars blir den lätt ”stickig” och bränner på tungan.

Som man kunde vänta sig varierar omdömena i vissa fall en hel del. Vad som sedan beror på att tobakerna förändrats och vad som orsakas av min förändrade smak är omöjligt att avgöra. I ett fall (Special Brown Fla-

ke) vågar jag dock påstå att det inte rör sig om samma tobak i dag som på 70-talet. Då det gäller Negrohead varierade den så mycket redan på den engelska tiden, att det är omöjligt att säga hur den egentligen ska vara. Skulle vara mycket intressant att komma över en riktigt gammal burk.

Jan Andersson